

Dosarul nr. 2ra-1440/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: I. Potînga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: G. Dașchevici, S. Gîrbu, L. Bulgac)

ÎNCHEIERE

01 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Ion Coteț,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea de Asigurări-Reasigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni împotriva lui Ion Coteț cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Coteț și a fost menținută hotărârea din 17 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 10 martie 2016 reclamanta SAR „Moldcargo” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Coteț cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 20 noiembrie 2013, Ion Coteț, conducând automobilul de model „Volkswagen LT35”, n/î xxxxx, la intersecția str. Albișoara cu str. Grigore Vieru, mun. Chișinău, nu a ținut cont de situația rutieră și ca rezultat a tamponat autoturismul de model „Renault Clio”, n/î xxxxxx, condus de Axionova Iulia. Conform procesului-verbal nr. MAI 02 3366228 din 20 noiembrie 2013 cu privire la contravenția administrativă, întocmit de Inspectoratul de Patrulare mun. Chișinău, vinovat de producerea accidentului de circulație rutieră a fost recunoscut Ion Coteț.

A menționat că, la momentul producerii accidentului rutier, Ion Coteț deținea certificatul de asigurare de răspundere civilă auto Seria RCAI-000042232, eliberat de SAR „Moldcargo” SA, în temeiul contractului AORCAI, valabil de la data de 13 martie

2013 până la data de 12 martie 2014. La data de 05 decembrie 2013 de către comisarul de avarii al SAR „Moldcargo” SA, cu participarea persoanei păgubite, reprezentantului CA „Victoria Asigurări” SA, dar în lipsa persoanei vinovate, care a fost citată legal, a fost întocmit procesul-verbal nr. 701 de constatare a daunelor. La data producerii accidentului rutier, Axionova Iulia deținea contractul de asigurare facultativă CASCO încheiat cu CA „Victoria Asigurări” SA, iar suma despăgubirii a fost evaluată în baza contului eliberat de stația de reparație SRL „Mobilis-Com” nr. 000038 (8624 de lei 20 bani) și a dispoziției de plată nr. 485 (220 de lei), în cuantum total de 8884 de lei 20 bani.

A specificat că, la data de 17 august 2015, în temeiul contractului privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și ordinului nr. 3937-d din 24 decembrie 2014, SAR „Moldcargo” SA a transferat în contul CA „Victoria Asigurări” SA despăgubirea de asigurare pentru daunele cauzate automobilului de model „Renault Clio”, n/î xxxxx, în sumă de 8727 de lei, cu reținerea uzurii (8624 de lei 20 bani - manopera + (220 de lei - piese înlocuite - 53% uzura = 8727 de lei).

A accentuat că, certificatul de asigurare posedat de pârât/contravenient la momentul producerii accidentului era eliberat pe numele lui Nijeberschi Viorel, care a încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă a deținătorilor de autovehicule. Conform contractului respectiv, Ion Coteț nu era inclus ca persoană admisă la conducerea mijlocului de transport asigurat.

A relatat că, potrivit art. 29 lit. d) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres atunci când persoana răspunzătoare de producerea accidentului nu este inclusă în contractul de asigurare încheiat între posesorul autovehiculului și asigurătorul de răspundere civilă auto. Astfel, în vederea recuperării sumei achitate persoanei păgubite, SAR „Moldcargo” SA a înaintat către Ion Coteț pretenția nr. 1027 din 09 iunie 2015, însă ultimul nu a dat nici un răspuns.

A solicitat încasarea în ordine de regres din contul lui Ion Coteț în beneficiul SAR „Moldcargo” SA a sumei în mărime de 8727 de lei, cu titlu de prejudiciu material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 17 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea depusă de SAR „Moldcargo” SA și a fost încasat din contul lui Ion Coteț în beneficiul SAR „Moldcargo” SA suma în mărime de 8727 de lei, cu titlu de prejudiciu material exprimat sub formă de despăgubiri de asigurare și suma în mărime de 270 de lei, cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Ion Coteț și a fost menținută hotărârea din 17 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin faptul că, instanța de fond corect a conchis asupra temeiniciei acțiunii SAR „Moldcargo” SA, or potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 02 336228, vinovat de comiterea accidentului rutier

din 20 noiembrie 2013, a fost recunoscut Ion Coteț, iar contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule din 13 martie 2013, nu se extinde asupra lui Ion Coteț, deoarece acesta nu a fost inclus în contractul de asigurare încheiat între posesorul autovehiculului și asiguratorul de răspundere civilă auto.

La data de 04 iunie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Ion Coteț a declarat recurs împotriva deciziei din 01 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, dispunând încetarea procesului ori scoaterea cererii de pe rol dacă există temeiurile prevăzute la art. 265 și 267.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A menționat că, nu neagă faptul că SAR „Moldcargo” SA are dreptul să depună acțiune în instanța de judecată, dar obiectează asupra faptului că acesta nu a respectat procedura prealabilă de rezolvare a litigiului pe cale amiabilă prevăzută de art. 575 alin. (1) Cod de procedură civilă.

A specificat că, notificarea nr. 1027 din 09 iunie 2015 a fost expediată de SAR „Moldcargo” SA pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 134, ap. 142, deși în toate actele întocmite de către agentul constatator este indicat că domiciliul său este în rl. Cahul, sat. Vadul lui Isac.

A accentuat că, cererea de chemare în judecată a fost semnată de Vladimir Știrbu, însă la materialele dosarului lipsește extrasul de la Camera Înregistrării de Stat, prin care să se confirme funcția ultimului și dreptul de a semna cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 01 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 04 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ion Coteț nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Ion Coteț, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul lui Ion Coteț ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ion Coteț se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic